

EDITORIAL

Gamins de Renovació

El constant somni per a instaurar una renovació humana complerta, ens fa viure desitjosos de veure el començ de divulgació d'un esperit democràtic i una ampla cultura, mitjançant la qual els homes poguem assolir el màxim esplendor dins totes les branques socials.

La renovació cultural, ha estat sempre l'expressió mesuradora del poder de l'avenç dels homes i dels pobles. Així tenim que les més avançades democràcies, han cregut precis abans que totes les coses fer fructificar ufanosament dins de totes les llars l'ensenyança, que's font de llum per a la nova Societat. Mitjançant l'ensenyança d'amplis coneixements progresistes els homes podran afrontar la vida i el treball amb una amplitud de mitjans que fins avui els havia estat denegats.

Per això avui, que les forces de govern són la representació autèntica de la democràcia hi ha estat aplaçada l'injusta potència de quatre benestants, creiem que es un dels moments precisos, per començar amb força la lluita, per imposar una renovació, per mitjà de la qual, tothom sense distinció rebí una adequada instrucció.

Educat el poble a l'estil dels temps moderns, amb una preparació i un estudi adequat als afers que lliguen el seu pervindre, tindran els problemes agraris, socials, administratius, etc., etc. una raonable resolució, i es definirà amb un criteri ample el mitjà més apropiat per a resoldre satisfactòriament tots aquets problemes. L'implantació d'un règim de cooperatives populars, que porti al consumidor l'avenç de la modernitat, amb la creació d'associació d'asegurances de treball, d'enfermetats i retirs per l'avenir, creiem no podrà lograr-se amb un sentit perfecte fins que els homes tinguem una més perfecta educació.

Per a començar l'evolució dignificadora de la humanitat, cal organitzar degudament les escoles. L'ensenyament es precis que sigui igual per a tots els homes. Els mestres que siguin escollits entre els millors. Les cases escoles cal que siguin plenes dels màxims avenços i acariciades per l'higiene, el sol i el aire, i aquestes, multituds que neixen, cal obrir-los pas a la vida i al treball, donant-los una preparació cultural ben ampla que els desvetlli les seves aptituds per la lluita i el treball.

El dia que tots aquests ordres de la vida, comencin a fructificar, serà el dia de la renovació complerta de la raça humana, i l'evolució dels pobles marcarà una fita de progrés i llibertat.

LLAMP.

L'afer del metge senyor Soler

Com hom sap, el prop-passat dia 30 de novembre, es va celebrar al Tribunal Contenciós Provincial, la «vista» de l'afer, del que diu que té, la titular d'aquesta Vila En Francesc Soler Fabregat.

L'esmentat senyor aprofitant l'avinentesa de que era Regidor de l'Ajuntament l'any 1925, va anomenar-se metge titular interí, amb el seu propi vot.

A continuació va publicar-se un concurs per proveir la vacant de metge titular en propietat, i àdhuc haver sol·licitat dades per prendre-hi part diferents professionals, es va adjudicar la plaça de metge titular en propietat a favor de l'esmentat senyor Soler.

Nosaltres d'això, res en tenim que dir, però el gran és que el senyor Soler pren possessió del càrrec de metge titular en propietat, i no renúncia a la plaça de Regidor, i l'home tot cofoi, desempenya amb dos càrrecs a la vegada, passant per damunt la llei, i amb especial de l'Estatut Municipal el que el seu art.º 85 paràgraf 2.º diu: «El càrrec de Regidor titular o suplent es incompatible; amb el desempenyo de qualsevol funció pública retribuïda o de caràcter permanent.»

O sigui que el senyor Soler, no podia ésser Regidor ni metge titular a la vegada per que un càrrec és completament incompatible amb l'altre.

Ara bé, i aquí bé el bó...

A la «vista», el seu defensor, va afirmar rotundament, (però sense cap prova documental) que el senyor Soler en prendre possessió del seu càrrec de metge titular, va renunciar automàticament a la Concejalia, i per tant éssent metge, no era Regidor.

Jo, amb documents a la vista provaré tot el contrari.

El senyor Soler, el dia 31 de juliol de 1925, va ésser anomenat metge titular.

El dia 25 d'octubre de 1927, el senyor Soler i com a *Regidor* va assistir a una sessió i va signar una cèlebre acta de l'Ajuntament Plé, en la que va fer-se un conveni amb la Tècnica de Construccions S. A., que ha costat al poble el perjudici de 18.000 pessetes, i que podia costar-ne 500.000, si per disort del poble s'hagués aprovat l'emprèstit que es volia fer, de l'esmentada cantitat.

I en els llibres d'actes de l'Ajuntament, consta que el senyor Soler, va desempenyar durant *tot el temps de la primera dictadura*, una duplicitat de càrrecs, causant un perjudici a l'erari municipal, equivalent al sou que ilegalment ha cobrat de metge titular.

L'assumpte no pot ésser més clar, i àdhuc la seva claretat el Tribunal Contenciós Administratiu Provincial ha fallat:

«Que s'absolt del pleit al demanat En Francesc Soler Fabregat sense fer expressa condemna de costes.»

Ara bé, si el Tribunal, sigui per el que sigui, ha fet el que no tenia de fer, el Suprem farà la justícia... i com en justícia es tracta d'un veritable cas de incompatibilitat, es declararà el nomenament de metge «nulo» i automàticament deurà de retornar l'esmentat senyor Soler, les pessetes que ha cobrat de l'Ajuntament, per un servei que no podia prestar per estar comprés en un cas de INCOMPATIBILITAT... i per çò, l'Ilustre senyor Fiscal del Tribunal Contenciós Administratiu Provincial, en nom de la llei ultratjada, ha entablat la corresponent apel·lació al Tribunal Contenciós Administratiu Central, i ara el senyor Soler ja no pleiteja amb l'Ajuntament de Bellpuig, pleiteja amb el Excm. Fiscal de la República, i per çò tindrà de compareixer ell, o bé els seus representants legals davant d'un Tribunal de Madrid, per mitjà de l'emplaçament que li farà un representant de la LLEI, al considerar-lo que durant l'època dictato-

Coses viscudes...

Per cert nombre de gent fou rebuda la República amb certa hostilitat pensant que aquesta hauria pres represalies contra aquesta mena de «prohoms» que al·ludim. Ha passat el temps i la República massa benévola no ha pres les terres en *aquells* que les havien robades, ni ha fet caure el pes de la llei damunt d'aquests que ara reviscolats d'aquella por que no els deixava viure, volien tornar a pujar a caball del poble per la seva voluntat, per la seva *santa* voluntat, burlant l'única soberania que existeix al món que és la suprema voluntat del cos electoral.

Avui al fer reviure aquestes «coses viscudes» conscientment aném a exposar la nostra conducta, i el poble que ha «viscut» la vida d'aquests «descamisats» que han servit amb tot amor, amb tota lleialtat els seus interessos fallarà novament i diem novament, per què en la data memorable del 20 de novembre prop passat ja va emetre el seu fall damunt dels calumniadors, damunt dels homes del *seny ordenadó*.

Varen fer-se càrrec els homes de l'Avenç Republicà de l'administració municipal, quan tots els serveis estaven desgabellats, la caixa de cabdals exhausta, l'hisenda municipal empenyada, i una sèrie de comptes «bruts» per rentar.

Després d'una lluita sostinguda entre els elements del nostre partit, (que no varen resistir la presió caciquil de l'altre band, i varen fer-los traicionar la voluntat del cos electoral), per fi es van vèncer els obstacles, i es va començar la feixuga tasca de netejar el deute municipal, posar en ordre la comp-

rial, no estava el senyor Soler dins de la legalitat, d'un bon ciutadà... i la llum de la veritat es farà... que no es altra que la justícia, que vol es faci l'Ajuntament de Bellpuig.

MARIA ROIG.

(Regidor)

tabilitat, fer retornar unes nou mil pessetes robades i trafiquejades de la caixa de cabdals, entablar un recurs contra la Tècnica de Construcció, per recobrar les 18.000.000 pessetes, que per negligència del Batlle anterior van pagar-se, revisar un nomenament de metge titular, augmentar el sou als empleats del municipi de petita categoria, fer clavegueres en alguns carrers, instal·lar les aigües potables a diferents barris de la Vila, conseguir del Govern el nomenament de dos mestresses per a noies que força manca hi feien, adquirir el material necessari i fer les obres precises per bastir i arreglar les Escoles Nacionals, fer un nou projecte de construcció d'un dipòsit d'aigües potables capaç de guarir 3.000.000 de litres, fer altre projecte per acoplar el servei d'aigües potables de la població, posar en concurs i adjudicar per un preu molt rebaixat la construcció dels esmentats projectes, crear una biblioteca Municipal, altra biblioteca escolar, fer ingressar en caixa, l'import de la venda de l'hort de darrera del rentador que desde l'any 1919 estava pendent de pagament, secularitzar el cementiri i servei d'enterraments d'acord amb el sentit pràctic i laic de la Constitució Espanyola, defensar i respectar la lliure emissió del pensament, fer sagrat el dret d'emetre tots els conceptes per mitjà de l'impremta, abolir tota classe de privilegis en vers totes les religions i al ensems respectar per igual a totes les creences, desenrotllar una administració recta, honrada i sense partidismes, i procurar que les cargues i tributs municipals siguin pagats d'acord amb la posició econòmica de cada ciutadà, sense preguntar-li el que pensa, ni de quin partit és, com feien abans, i finalment crear un fons «pòsit local» per deixar cabals al petit propietari i treballador i lliurar-lo de l'usura. I diuen alguns que no s'ha fet res.

Els que durant anys i anys han viscut l'actuació del nostre municipi, han observat, que poques vegades, en tan poc temps s'ha fet una obra tan positiva, com la que

suara s'està fent... Això ha ocasionat, que els cacics i altres subjectes que esperaven que fracassés en forma sorollosa la gestió administrativa i de govern del nostre Municipi, no poden avenir-se, a la sèrie de victòries que el municipi ha obtingut en el seu desenrotllament.

Els descontents *per sistema* han emprat com arma, la calúnnia, i el poble sensat, ha reconegut que, mai com en aquets moments han estat tan vilipendiats els capdevanters que porten l'administració municipal, i això ha estat un al·licient, per inferir als lliguistes la derrota més gran, àdhuc i les coaccions que en defensa dels seus interessos han emprat.

I finalment, queden els cacics, que estaven acostumats a fer l'Ajuntament entre gent de la seva confiança, per fer-los servir d'*homes de palla*, i disposar i regir els destins del *nostre poble*, amagats sota el mostrador de comerciant o disfregat sota el títol d'*escanya pobres*, creador de misèries, per després ésser (segons ells) uns benefactors de les seves pròpies víctimes.

Què volen aquesta gent insensata? Volen seguir xuclan els beneficis del *cacicat* semblant discordies, apoderant-se de càrrecs honorífics o retribuïts i gaudin de l'influència de representar fraudulentament al poble de Bellpuig? Estan equivocats.

Mentre «l'Avenç Republicà» gaudeixi de la confiança dels homes honrats, això de viurer sota la sombra del municipi, s'ha acabat.

Els regidors de cà-la-Vila, tindran sols el control del mateix poble, que es sang de les seves venes, feta vida en la seva carn.

Qui vulgui governar el poble, té de mirar el bé de tots, i no solament el bé d'uns quants. Té de sacrificar-se i al ensems donar prova d'una moralitat intaxable. No té de consentir que la caixa municipal sigui un niu, on satisfer les baixes passions i desenrotllar la baixa política d'odi i de campanà.

Les portes de cà-la-Vila han de

estar obertes igual per pobres que rics, per als catòlics que els laics, ja que dins d'un poble democràtic l'igualtat fa que tothom sigui un ciutadà i res més que un ciutadà.

A les classes humils, té d'apoiarse-les amb especial interès, per què són les que més necessiten d'un consell i d'una mà, que no els deixi a l'abast dels «escanya pobres», que fan favors cobrant-se el 20 per 100 i després exigint-los el sacrifici de la seva dignitat, o sigui hipotecant-los el dret al sufragi universal.

S'ha de perseguir, als «butxins» que despedeixen a l'obrer per què no s'ha prestat aquest al joc de votar als «proporcionalistes».

Sabem nosaltres varios casos, on es veu la vergonyant manera de procedir d'aquesta gent del seny ordenador.

No volem donar noms, per què no volem personalment atacar a ningú, (encar que de sobres raó tenim per fer-ho) sols diem que el dia abans de les eleccions amenaçà un patró de Bellpuig, en acomiadà a tots els seus obrers, si no anaven a votar per la Lliga, i els obrers no es varen atemoritzar per l'amenaça de comiat, per què saben que treballant, estan en pau, i res tenen d'agraïr. D'altre sabem que va dir amb un aparcer, que podia buscar-se lloc per deixar el carro (el deixava a l'era) si no votaba per la Lliga, i aquest més faltat d'experiència i tal volta més dèbil, va sucumbir a votar sota l'amenaça del *cacic*, que tothom el té per un *bon noi*. D'altre sabem que fins ha despatxat al treballador per què no va voler sucumbir a votar per la Lliga, aquest es un que presúm de consciència i d'honoradesa i dia vindrà a no trigar gaire que se li treurà la *careta de sobre*. D'altre sabem que no va voler deixar una quartera de grà per a sembrar, per què el prestatari va dir que no volia empenyar la consciència... Altres casos deplorables podriem dir, però avui, com volem pau, preferim de moment callar.

Ara bé, el callar no vol dir que «Avenç» deixi als treballadors en el desempar. Tot al contrari. Fa-

rem justícia, fent s'imposi la llei de defensa a la República, als que volen mercadeixar en la voluntat dels homes abusant de la seva posició econòmica.

I per altra volta, «Avenç Republicà» veuria amb gust que tots els treballadors de la Vila de Bellpuig, militesin a les seves files, i d'aquesta forma es faria una borsa de treball, per adonarpa al honrat obrer de nostra vila i contestar la política sorda de «matar a gana» al treballador, emprada per alguns elements (no tots) del Prat de la Ribera, dient-los el que tenen de fer si arribat el cas, s'hagi de utilitzar els mitjans que la Llei de la República dóna per a castigar als patrons que per boicotejar l'obra de la República, declaren al treballador el pacte de la fam.

I ultimament, donem les gràcies a tots els simpatitzants nostres que amb el seu ajut, varen donar-nos una sorollosa victòria, sobre les ruïnes d'un poder que per mai més surarà a nostra Vila, en tant hi hagi homes honrats, amics del progrés, treball i justícia, compatible solsament amb un règim republicà d'esquerra.

Uns republicans.

Ha triomfat Catalunya

L'Esquerra ha guanyat les eleccions, per tant ha guanyat la Catalunya dels nostres amors, L'Esquerra avui representa la voluntat del poble català, poble que s'ha demostrat eminentment esquerrà i eminentment catalanista, cosa aquesta tant essencial que fins els partits que no han guanyat la tenien al seu programa, excepte un, el lerrouxisme, representació típica de la difunta Unió patriòtica.

No ha pogut enterbolir el triomf de l'Esquerra la sèrie de difamacions de tota mena que contra ella s'emprat, doncs el poble té masa memòria encara per oblidar el que deu a aquest partit que ens ha portat les llibertats de la nostra terra i que farà a no dubtar gran i forta a la nostra aimada Catalunya, Els partits que repre-

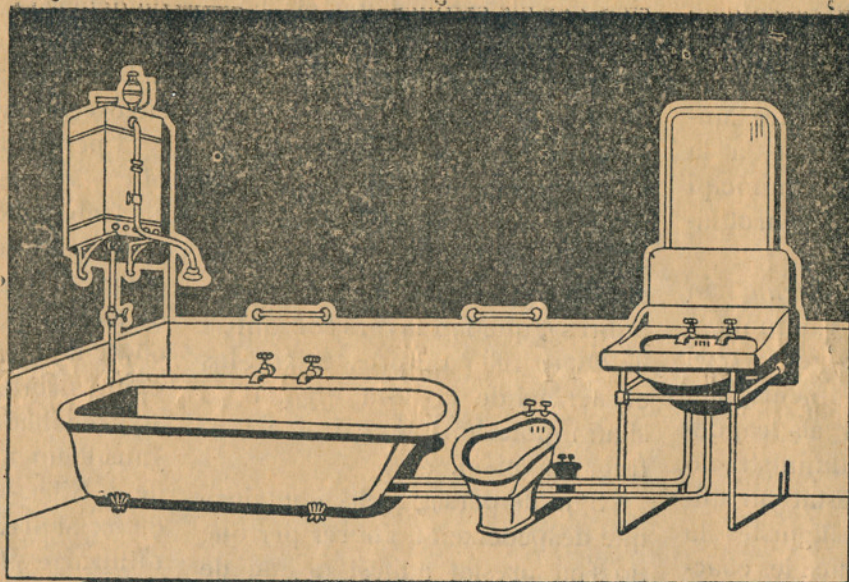
FABRICA

de MIRALLS
de
totes menes

TALLERS

de BISELLATS
PULITS,
TALLATS, ETC.

ESPECIALITAT
EN MIRALLS
ESTIL "VENECIA"

CAMBRES DE BANY

de totes menes i preus

DUTXES - URINARIS - BIDOIRS

ALMACENES

R. FERNANDO 44 *Enrique Cardona* TELÉFONO-98

LÉRIDA

VIDRES

PLANS I CUR-
VATS de tota
classe i per a
tota mena de
instal·lacions

METALLS

en PLANKAS,
TUBS
I LLENGOTS

Estudis i Projectes
de tota mena de
instal·lacions de
Cristalleria

sentan a la burgesia diuen que aquest partit va contra la riquesa de Catalunya; podem dir que sí que hi va, però contra la riquesa de les mases burgeses enriquides per la guerra, doncs un país no es gran per què tingui un nombre de persones enriquides per el treball dels demés, més o menys nombrós, sinó que és rica pel benestar de la majoria, i aquesta es la representada per la classe treballadora, la classe pagesa i la desgraciada classe mitja.

Aquestes la mica de benestar que tenen no es deguda als rics, que res han fet per elles, doncs més aviat han procurat explotar-les i ara quan l'Esquerra ve a prometre a cada hu lo que es seu diuen els rics (molts dels que ells no saben ni escriure) que tirará

aquest partit la riquesa a terra. La seva riquesa que tremoli que la justa la que es de tots, l'Esquerra farà que cada dia sigui més gran per el be del poble que treballa i que vol el seu, que li pertoca per dret humà i diví.

¡Esquerra! Catalunya creu amb tu pessí el que diguin els teus enemics, envejosos pel triomf que tingueres el 12 d'agost, el 28 de juny, i que acabes de reafirmar. Creiem amb tu els que treballem, els pobres, els humils, els perseguits fins ara per una burgesia inculta. Creiem amb tu ¡oh Esquerra!, els que volem Catalunya gran i forta, doncs tu representes al vertader poble. ¡Per això dic que Catalunya ha triomfat!

ANTONIO DIOGÉNINO.

NICOLAU ESTÉVANEZ

A l'entorn d'un gran republicà de 1873

II

Deiem en el nombre 5, que llavors a Espanya, tothom cantava la Marsellesa i l'Himne de Riego. Qui havia de pensar què vuitanta anys després passaria el mateix, però, que la radio, completaria llurs programes amb el colofó de l'himne del general perseguit pel odiós Ferran VII?

Heu de saber que en l'època en què ens parlà Estévanez, l'any 1848, els governs espanyols enviaven a les illes Canaries a personatges de tota classe. Estévanez hi fa aquest comentari: «No seria per

a castigar-los, puix que els donava un paradís en lloc d'un purgatori. En concepte de desterrats polítics vaig conèixer a don Victor Prunera, cap dels republicans d'Aragó, que, un poc més tard, fou amic meu de conspiracions contra la monarquia; al comte de San Juan, al brigadier de las Peñas, al general Ramirez (aquell mateix de les massacres de Cuzco, al general Oribe (que, quan el 1873, em va recordar la seva deportació) i, a altres més, com el capità Solans, progressista impenitent, que més que un desterro fou una repatriació per haver nascut a les Canaries. Potser ha estat oblidat el nom del capità Solans, però, de cap manera, aquelles dècimes seves que si bé eren una mitjanja, no és menys veritat que són conegudes per tots els soldats del nostre exèrcit. Quan la primera guerra civil, les recitaven des de el general fins a l'últim soldat a la ciutat de Saragossa.

*Desgraciado regimiento
que lleva el número doce
cuando querrá Dios que goce
de un mediano alojamiento...*

Seva era també la següent poesia, que encara sembla d'actualitat:

*Llor a los generales
que a la victoria nos guían
solo en España podrían
llevar el nombre de tales.*

No vull cloure aquesta pàgina, consagrada als meus records d'infància sense retre un tribut d'afecte als que foren els meus mestres. Vaig aprendre a escriure amb don Manuel Villavicencio, caporal de gastadors de la milícia nacional. Més tard vaig ésser deixeble de don Joan Puerta Canseco; vaig tenir de professor de nàutica i de llengua francesa al venerable don Miguel Malfiote. Encara recordo les polèmiques que tenien a casa meva, quan l'àvia pretenia que m'ensenyessin llatí, el meu pare s'hi oposava, per creure que aquesta llengua morta era, ensems de inútil, perniciosa. Més tard em va donar unes quantes lliçons de llatí el senyor Benitez, i si bé l'àvia al fi va sortir-se'n amb la seva, no va

poder aconseguir que el nét arribés a saber llatí. No més vaig aprendre el suficient, per esbrinar que el meu mestre no en sabia ni un borrall.

En el mes de novembre de l'any 1852 vaig embarcar-me a Santa Creu amb el vaixell Riánzares per anar a estudiar al col·legi d'infanteria de Toledo. A Cadiz, vaig desembarcar per a seguir el viatge a Toledo amb la diligència. Aquell vaixell, el Riánzares, va seguir la ruta d'Anglaterra on encara no hi ha arribat. Va naufragar. El dia 2 de gener de l'any 1853 vaig sentar plaça a Toledo i em vaig posar els cordons.

Les meves impressions de cadet, mereixen capítol separat, encara que molt succintament, puix que vull parlar-vos de successos i de persones interessants, de campanyes militars i polítiques, d'amics i d'enemics, d'exèrcits i de pobles, de velles conspiracions i de recents catastrofes.»

M. SERRA BARTRA.

LA SORT BOJA

El dia 22 de desembre dia de la gran rifa, que la gent anomena de Nadal, és la festa major dels jugadors d'Espanya. Una festa major començada per la il·lusió i que aviat és apagada pel desencís dels qui no han tret. En mig dels aldarulls, de les «fotos», de poses ridícules, dels entrevius del gasetillers, que tots els anys veiem en tots els diaris gràfics, pels que es fan retratar afavorits per la sort, queden els altres que són nombrosos, que reneguen interiorment la mala sort.

La rifa de Nadal, que a Espanya és una costum tradicional com ho és a les Repúbliques de parla castellana o espanyola, si així ho prefereix D. Miquel de Unamuno, la immoralitat radica en la il·lusió dels diners que la sort pot dur. El desencís, en canvi, és una lliçó moral però generalment no és aprofitada... diuen: Alabat sia... un altre any serà. Es ben il·lús esperar un altre any per fer-se ric de

la rifa de Nadal. Els grans jugadors, en el món és l'atzar. El seu joc és refinadament cruel. L'atzar juga amb els homes. Proposa pactes, afalaga als vanitosos, tempta als indignes, els ambiciosos i els malaventurats. Però per cada un que en aquests tractes hi guanya, n'hi ha molts mils que hi perden. El dia dels innocents hauria de confrontar amb el dia de la rifa de Nadal. A l'home que el domina el joc, s'ha de fer càrrec que el domina un dimoni. En el nostre darrer article deïam que no creïam amb dimonis; però diem-n'hi dimoni, o marfuga al qui té aquest vici arrapat al cos.

Els nostres pagesos, orgull de la nostra raça, forts sanitosos, ben lluny de pactar amb rifaires ni de confiar amb la grossa. Apa, a la lluita sense treva. Deixeu-los tenir la finqueta rodona, polida i condreta com un pom de flors, que ells la puguin dur i veure a tothora, des de casa estant si potser i tenir a la mà com unes regnes el pòndol de les llaurades i de les sembrades. El peurocar, l'estassar, el podar, el birbar, el segar, el collir, el batre, el vendre, el fer boïcs l'anar al mercat i al moli, sempre de cara a la feina. Tenir salut i força ganes de treballar, això si que és sort, doncs els nostres pagesos no hi poden tenir confiança a l'atzar. La millor rifa per ells és càvec, els arpiots i l'aixada.

Seria molt difícil eliminar totalment la rifa? Jo crec que no. Falta cultura. Avui, naturalment, seria feina feixuga per què aquest vici el tenim clavat als ulls com una punxa fina d'atzavara. Es un vici que entra per les escletxes, es filtra per les parets, s'amaga en tots els recones de la terra i, encara que algunes vegades sigui favorable a l'home és per essència un enemic seu puix que el contradia, el vicia, el mena en provatures que mai no havia gustat i acaba malmetent els seus bons sentiments.

Quin cas d'estudi per un doctor de psiquiatria, per a guarir cervells malalts. Els peresossos, els negligents, els fantàstics, els su-

persticiosos, els que van escasos de voluntat i de seny, cerquen ajut en el braç problemàtic de la rifa i després... el desengany.

Espanya, si pogués suprimir d'un cop de ploma la rifa, caminaria vers la moral perduda de fa molts anys. La rifa fou portada a Espanya pels Borbons; primerament començà per a fins benèfics i després augmentades les sorts quedà implantada com a costum tradicional. Quina tradició més ruïnosa! Veieu sinó quan diu la gent—és jugador—volen dir: burlador, boig i dolent. L'atzar és la força més tràgica de la vida de l'home; els condemna al suplici i quan els serveix el seu vas temptador, l'omple de mortals metzines.

Els mortals pujarien fins al cim de la felicitat si sapiguessin dir NO quan és veuen rodejats de companys rifaires—mal companys. Per això nosaltres desfoguem els nostres sentiments més íntims, donant aquell crit del final de l'obra de «Les Garses» del nostre Ignasi Iglesias ¡Visca el Treball!

UN FUNDADOR DE L'AVENÇ.

Repics

«Volem llum, molta llum» i això ho diuen aquelles persones i aquells «partits» que un dia prestaren llur apoi en fer un contracte, que més que contracte es una vergonya per al poble de Bellpuig.

No és avui que haveu de cridar, era en aquell temps de conxorxes i claudicacions que la vostra veu s'havia de fer sentir.

Sóm nosaltres els que tenim dret a cridar ben alt i ben fort que «volem llum» i a la vegada podem exigir responsabilitats per la illegalitat en que fou fet aquest contracte. I som nosaltres també els que volem que's faci un «concurs lliure» sense *martingales* de cap mena, en el que l'Ajuntament es vegi obligat a acceptar el concursant que millors condicions de servei aporti i a la vegada, deixar la porta oberta a totes aquelles empreses que mitjançant el compliment de les obligacions que hi hagi a complir, puguin sumi-

nistrar lliurement fluïd a les persones o companyies que ho sol·licitin.

Paraules no senyors, i menys calumnies. Aneu per camins de veritat i així ens trobarem sempre.

* *

Diuen:

«Malgrat totes les protestes per als reparts locals d'utilitats, aquests s'han cobrat».

Podrieu senyors, citar nos una protesta? Podrieu citar nos alguna persona que legalment hagi sol·licitat el canvi de *quota* que no se l'hagi atés amb justícia? Per què, doncs, voleu enfosquir la veritat, si aquesta sempre surarà per damunt de totes les vostres calúnies.

* *

Malgrat la propaganda a tota plana que es feu del projecte de regs que patrocinava l'alcalde de Bellvís, aquest a Bellpuig obtingué UN SOL VOT.

* *

Tots els que hem viscut la campanya de les eleccions passades mai havíem vist la calúnia i la grolleria tan emprada com en aquestes. Però mai havíem vist tampoc com el poble sapigué comprendre qui eren els homes que l'empraren.

* *

Quan els Lligaires i *demés sanfaina* a Bellpuig afirmaven i apostaven «que la victòria era seva, que guanyarien de molts vots», els bellpugencs clavaren als calumniadors la punyalada més forta que en les eleccions anteriors.

* *

«La Veu», del senyor Cambó, durant quinze dies profetitzava una esclatant victòria de les forces que el gran senyor orientava en les eleccions passades.

«La Vanguardia» de bon de matí del dia dels sustos portava entre mig de les esqueles dels morts els candidats per Barcelona que presentava la Lliga i que van anar a l'aigua.

Quan la gent se'n donà compte ja preguntaven a quin hora els enterraven.

* *

A Barcelona després de la declaració republicana que feren els monàrquics de la Lliga, quinze dies abans de les eleccions la gent els coneix pels republicans de novembre.

A Bellpuig veient la barreja que

avui fan els Lligaires, els coneixem per la gent de la «Sanfaina».

* *

Hi ha a Bellpuig un sanfainista amb esperances d'ésser *concejal* que s'ha fixat que l'han de portar a la victòria els vots de les dones.

El noi com es molt previsor, al ball de *tietes* de la sanfaina, solzament balla amb casades i *trenteneres*.

Pobre noi no facis aquests sacrificis per què et quedaràs amb les il·lusions.

* *

L'Ateneu té en projecte de presentà segons ens han dit una colla de gent de pes, a fi de tornar segons ells a fer un Ajuntament com cal.

Per tal objecte, s'obre un concurs entre tots els homes que hi pertanyen a fi d'escollir els que s'hagin engraxat més amb els desfalcs municipals.

DE TOT ARREU

Acabat el Cens electoral de nostra Vila, ha donat el següent resultat:

Districte	Secció	Homes	Dones
1.er	1. ^a	279	254
1.er	2. ^a	211	215
2.on	1. ^a	147	164
2.on	2. ^a	162	157

Resum total. . . 799 790

=S'ha començat a treballar en la construcció de les clavegueres del carrer de les Boniques i Bassa.

=S'han adquirit dos cents cinquanta metres de tubs «Tomas» per portar les aigües al carrer de la Bassa. Els tubs adquirits són de 40 cm. Felicitem a l'Ajuntament.

«Obras son amores y no buenas razones»

=S'ha rebut a l'Ajuntament el pla noi del terreny a expropiar, per a bastir l'escola de nois a Seana. Prompte, es faran les darreres gestions per a començar l'obra esmentada.

=Aquestes darreres plujes, interrumpiren els treballs del Diposit, fent impossible que siguin acabats abans de la propera llimpia del Canal. Adhuc i això el contratista està fent tot el precís per acabar la tasca tot quan abans possible.

=S'ha cobert amb excés l'emissió d'obligacions emeses per «L'Avenç»

per pagar el seu estatge social. Ço demostra l'entusiasme dels seus associats.

=A l'edat de 73 anys, ha deixat d'existir Paula Pijoan Fontanet, mare del nostre bon amic Antoni Bosch, Jutge Municipal de la Vila.

=El dia 19 del corrent ha mort a l'avançada edat de 77 anys En Josep Roig Vilà, pare del nostre associat i estimat company Antoni Roig Arnaldo. Rebin llurs famílies nostra més sincera condolença.

=L'arrendament de l'arbitri municipal de drets de escorxadador sobre el bestiar de llana, boví i cabrí per l'any 1933 ha estat adjudicat a En Ramon Miró Oller per la quantitat de sis mil cent cinc pessetes.

=El de la bàscula del Parc a En Josep Andrés Companys, per la quantitat de mil cinquanta pessetes.

=El de l'arbitri del peix i carn de gallina a Antoni Ramon i Francesc Segura per la quantitat de 1.000 pessetes i 365 ptes. respectivament.

=La bàscula de l'Estació ha quedat deserta. Hom diu que es tancarà per tot l'any 1933.

AVIS

Preguem a tots els col·laboradors que els treballs els envien fets en català i escrits en quarfilles a una sola cara. No es mantindrà correspondència amb cap col·laborador, ni es retornaran els originals.

"AVENÇ" prega als seus amics i simpatitzants que al efectuar llurs compres recordin als seus volguts anunciants.

COMPANY!!

Ja has adquirit una acció o un carnet per cotitzar segells pro-Estatge-social? si no ho has fet no esperis més. Pensa que nostre Estatge no ha d'esser obra d'uns SINO OBRA DE TOTS.

Impremfa Joventut-Lleida

MES DE OCTUBRE DE 1932

COMPTES MUNICIPALS
INGRESSOS

Pessetes

	<i>Suma abans passada.</i>	52.381'26
Francesc Sier Fabregat Octavio Fortuny Boleda, Petra Torné Gili, Francesc Soler Fabregat, Ramon Robinat Carulla, Josep Cots Bosch i Raimunda Aurin Oliva, pagament còpia d'un titol ninxol		21'00
Rd. Toribi Capell Pujol i Jaume Salvador Garriga, pagament d'un titol ninxol.		20'00
Ingrés de 4.827'50 kilos carn de porc a 0'20 ptes		965'40
Ramon Mata Santiveri, Paulí Aramayo Pastor i Josep Martí Simón per un titol d'aigua potable		9'00
Maria Gomés Visa, Josepa Barque Arnaldo i Bonaventura Marsinyach, pagament un quart de ploma d'aigua		300'00
Antoni Font Marmón, pagament plaç aigua potable.		25'00
Ramon Mata Santiveri, pagament ultim plaç aigua potable.		15'00
Josep Martí Simón, pagament plaç aigua potable.		50'00
Rosa Torné Prats, Manuela Caselles Solsona, cotxe funebre.		40'00
Lloguer Caserna Guardia civil, mes d'agost		29'60
Antoni Ramon, quart trimestre arbitri peix.		250'00
Isidre Capdevila, quart trimestre arbitri bascula Parc		125'00
Antoni Bosch Pijoan, quart trimestre arbitri carn gallina		91'25
Antoni Martí Mingot, Joan Canales Canales, Josep Martí Simón, Josep Gené Giribet, Raimunda Palau Miró i Maria Roig Visa, pagament trepilló racor i foros		63'00
Fiança Carneseria Aleix Vilà		50'00
Antoni Segura Farreron quart trimestre carns de bestiar.		1.508'75
Titol ninxol, Antoni Bellart Pera		10'00
Titol aigua Josepa Barqué Arnaldo, Bonaventura Marsinyac i Maria Gomés Visa		9'00
	<i>Total ingressos</i>	55.963'26

DESPESES

	<i>Suma abans pasada</i>	43 856'74
Pagament factura gorras, a Josep Palau Granollers		26'50
A Establiments Capdevila, pagament factura diferents objectes.		37'35
A la Espasa Calpe S. A. pagament llibre Enciclopedia		44'00
Factura material de Secretaria.		82'50
Pagament rebuts llum de Seana, tercer trimestre		20'78
Conferències i abonament telefon mes de setembre		43 00
Treballs auxiliars secretaria		30'00
A R. Bergada factura obres públiques.		208'50
Pagament factura tela bandera catalana		15'60
Pagament hostatge operari focs artificials.		21'00
Material de Secretaria.		13'50
A P. M. Ibós compra vorada per construir voravia		708'40
A. C. Esquiús, pagament factura pinsos		18'25
Factura reparació instal·lació aigües potables.		104'90
A Antònia Serret, carn socorrer pobres domiciliats		6'00
A la Banda municipal, pagament concerts públics Festa Major.		455'00
Retorn fiança a M. Daniel, carnicer		50'00
A Tuberies Tomas, pagament tubs instal·lació aigües «Barceloneta»		912'80
A R. Castellvi, pintar Caserna i Cà-la-Vila.		628'10
Suscripció revista «Administració i Progrés		36'80
Sou anyal Advocat Asesor Ajuntament		100'00
Socors a pobres captaires.		9'00
Segells i póliças		10'00
Dos viatges Secretari a Lleida.		26'00
Un viatge Regidor senyor Roig a Lleida		13'00
Dos viatges senyor Batlle a Lleida		26'00
A M. Daniel, pagament «vales carn» socorrer a pobres		6'75
Pagament plaç de l'«Enciclopedia Espasa-Calpe S. A.»		500'00
	<i>Total pagaments.</i>	48.010'47

RESUM:

Ingressos durant l'any fins a la data.	55.963'26 ptes.
Despeses durant l'any fins a la data.	48.010'47 id.

Diferència a favor Municipi (caixa). 7.952'79 id.
Per a justificats a Cà-la-Vila.

En el nombre anterior per equivocació va constar la fiança de construcció del dipòsit, amb un ingrés de 999'00 pessetes, quan es la quantitat de 3.999'00 ptes. segons pot comprobar-se en la suma

Transportats Mecànics d'En
VIDAL GERMANS

De Bellpuig a Barcelona i viceversa
Enllaç amb tots els pobles d'Urgell
Rapidès i economia

BARCELONA: Comerç, 19

BELLPUIG: Plaça de la República, n.º 22

P. M. Ibós

FORRATGES — CEREALS - BLAT, &
i tots els demés productes agrícoles.— La
Casa que ven a preus més limitats
i paga millor als venedors.

Galán i Garcia Hernández

Bellpuig.

L. Civit de Dalmases

Farmàcia i Laboratori

RECEPTES amb medicaments
de les millors marques.

Específics, Anàlisis, Aigües minerals.
Extens assortit de Perfumeria.

Carrer de la Font, n.º 28 **BELLPUIG**

Garage Estació

TALLER DE REPARACIÓ DE

AUTO-CICLES

I MAQUINARIA EN GENERAL

MARTI MINGUELLA

Peces de recanvi de varies marques
AUTOS DE LLOGUER
TELÉFON, 5

Bellpuig

Queviures i Ultramarins
d'Antoni Grañó

Especialitat en Tocino fresc

Refrescos de totes menes

Carrer Galán i Garcia Hernández

BELLPUIG

a TERMINIS podrà comprar tot el seu
mobiliari a la FÁBRICA DE MOBLES

d'en Ramón Tudela

l'única casa que ven Mobles a Terminis
des de CINC pessetes semanals.

BELLPUIG

LLIBRERIA DALMASES

ESPECIALITAT EN LA VENTA DE MATERIAL D'ESCRITORI I ESCOLAR
IMPRESOS DE TOTES MENES

BIBLIOTEQUES EN TOT EL RAM DEL SABÉ HUMÀ

VENTES A TERMINIS

MOLLERUSA

Taller Mecànic

DE

L. Casanelles

Reparació d'Automòbils, Tractors i Maquinaria Agrícola en general

Especialitat en **TRILLADORES i LOCOMÓBILS**

REPRESENTANT A LA COMARCA, DE LA CASA

— AVINGUDA MACIÀ —

Múgica, Arellano y C.ª

BELLPUIG.